

ærede Medlem ønsker, at man fandt, at Sagen ikke var moden nu, og at man saa skulde ind i mange ny Spekulationer, hvor Alsdagen skulde føre an, og saa kom til at havne paa den Plan, som det ærede Medlem og flere andre har taget Ordet for, hvorved man i Virkeligheden begrænser sig paa en saadan Maade, at Fremtiden er udelukket.

Jeg vil endnu kun tilføje, at jeg beklager, at denne Lov ikke har faaet en Tilhjælpelse med Hensyn til Havnebanens Forlængelse. Det fuldkomne, det, vi maatte eftertrægte engang og saa snart som muligt, er en Forlængelse af Havnebanen, saaledes at Toldboden bliver forbundet over Kvæsthusgade med Gammelholmsvarteret, altsaa en Rundbane helt omkring Kjøbenhavn. Paa Frihavnsiden var der stillet et mindre Forslag, der vilde begynde paa et Stykke af Havnebanen. Jeg indrømmer, at der kunde gøres væsentlige Indvendinger derimod. Desuden er der jo ingen Grund til at forhaste sig, saa meget mere som det jo er tvivlsomt, hvad der kan komme til Udførelse, saa længe Frihavnsanlægget ikke er færdigt. Den Sag skal nu blive undersøgt nærmere, og jeg haaber, at der til Efteraaret vil kunne foreligge en fuldstændig Plan om Forlængelse af denne Bane, saaledes at man faar en Ringbane ved Havnen og en fuldkommen Forbindelse fra Havnegade til Frihavnen. Det hører ganske vist ikke nødvendigt med til Frihavsprojektet, og derfor er det heller ikke optaget der; der kræves jo i og for sig kun en Toldbodsforsindelse, men den hører med til Fuldstændiggørelsen af Rundbanerettet ved Kjøbenhavn og kan maatte meget snart vise sig paatrængende, og der er derfor Grund til at forberede Arbejdet.

Jeg maa altsaa indstændig opfordre det høje Ting til at fastholde den Afstemning, som faldt her for ret kort Tid siden, da man sendte Lovforslaget ned til Folketinget som et Tilbud fra dette Ting.

Breinholdt: Jeg har desværre i disse Dage saa ofte maattet begære Ordet, at jeg beklager Nødvendigheden af igen at maatte tage det, men jeg tror samtidig at kunne sige, at jeg aldrig nogen Gang ret mange Minutter har lagt Beslag paa Tingets Opmærksomhed. Jeg skal ogsaa denne Gang fatte mig yderst kort, thi min Stilling til denne Sag er saa bekendt, og jeg har haft Lejlighed til ved tidligere Behandlinger udførlig at udtale mig, ligesom jeg ogsaa har haft Lejlighed til i den tidligere Betænkning og Erklæringen at udtale mig saa udførligt, at jeg i Hovedsagen kan indskrænke mig til at

henvise til mine tidligere mundtlige og skriftlige Udtalelser om denne Sag. Min Stilling vil imidlertid gøre det aldeles uundgaaeligt for mig, hvis den ærede Forslagsstiller (Lunn) fastholder sine Forslag, at stemme for dem. Det vil ganske vist kun være ham en tarvelig Fornøjelse, idet jeg antager, at det vil blive et Mindretal, der følger ham. Ganste vist tror jeg nu ikke, at jeg bliver den eneste, men jeg antager, at det ikke bliver noget meget stort Antal, og han maa derfor nøjes med den samme tarvelige Trøst som jeg, at han har gjort alt sit for at forhindre en Løsning af dette store Spørgsmaal, som vi begge ere enige om at finde uheldig. Jeg skal med disse saa Ord indskrænke mig til at henvise til mine Udtalelser, dels i den tidligere Betænkning og dels i Erklæringen.

Caspersen: Selv under andre politiske Forhold, ja selv til et andet Ministerium som jeg stod nærmere, end jeg gør dette Ministerium, vilde jeg ikke stemme for Statslaan til dette Lovforslags Genntemførelse eller til de andre Lovforslag, som vi behandle i disse Dage. Rent økonomisk set, tror jeg, vi gaa en fejl Vej her. Vi ere med disse Lovforslag komne ind paa en Glidbane, om hvilken vi ikke vide, hvor den ender, Fra et Plus i Kassebeholdningen ville vi komme ned paa et Minus, der vil være noget nær henimod det Plus, vi havde tidligere, da vi havde 60 Millioner i Kassebeholdning. Efter Udtalelser af en Sagmand i det andet Ting ville vi her komme ind paa et Statslaan af et halvt hundrede Millioner Kr. Det er en stor Forskel. Den høitærede Minister sagde — jeg tror, det var i Fjor — at det ikke var saa meget; han anslog det samlede Statslaan til alle disse Foretagender til omtrent 30 Millioner; men saa vidt jeg har regnet ud, ere vi allerede over de 30 Millioner — jeg gaar saa ud fra, at alle de private Baner blive byggede, hvad jeg for øvrigt ikke tror, at de blive — og vi have faaet lagt mere til end oprindeligt, idet vi have faaet Viborg Station til. Der er flere andre Ting, som i de nærmeste Aar ligge for. Det blev omtalt her i Gaar, at vi nødvendigvis maatte have en ny Bygning til det kgl. Bibliotek, vi skulle vel ogsaa en Gang have en ny Rigsdagsbygning, og Kristiansborg Slot kan vel næppe blive staaende, som det staaar. Skulde disse Foretagender udføres ved Statslaan, hvor langt kom vi saa op? Det maa jo erindres, at disse Penge skulle forrentes og amortiseres, og jeg kan ikke tænke mig, at vi under de nuværende Forhold kunne komme dertil, uden